

מגילה

השלם את החסר בכל הדינים שלמדנו, הקשורים לקריאת המגילה.

זמני הקריאה במקומות שונים

כרכין - ט"ו אדר.

עיירות גדולות (שאינן מוקפות חומה) - י"ד

אדר.

כפרים (שאינן מוקפות חומה, ואין בהם

עשרה בטלנים) - י"ד אדר, ואם י"ד אינו יום

הכניסה, מקדימין.

כפרים (כשאינם נכנסים לעיר ביום הכניסה) -

י"ד אדר.

זמני קריאת המגילה

לכתחילה - מנץ החמה.

בדיעבד - מעלות השחר.

כל היום כשר.

אופני קריאת המגילה, שבהם אינו יוצא ידי

חובתו.

1. למפרע.

2. על פה.

3. בתרגום (ואינו מבין).

4. בכל לשון (ואינו מבין).

5. כותבה (ולא כיון ליבו).

6. דורשה (ולא כיון ליבו).

7. מגיהה (ולא כיון ליבו).

אופני קריאת המגילה שבהם יוצא ידי

חובתו

1. בלעז (כשמבין).

2. באשורית (אף שאנו מבין).

3. סרוגין.

4. מתנמנם.

5. כותבה (ומוציא בפיו מתוך הכתב שלפניו,

ומכוון בליבו).

6. דורשה (אף שמפסיק בדיבור).

7. מגיהה (אף שמפסיק במילות מגומגמות).

מגילה פסולה

1. כתובה בסם.

2. כתובה בסיקרא.

3. כתובה בקומוס.

4. כתובה בקנקנתום.

5. כתובה על הנייר.

6. כתובה על הדפתרא.

מגילה כשרה

1. כתובה באשורית.

2. כתובה על הספר (קלף).

3. כתובה בדיו.

מהיכן קורא ?

לרבי מאיר - כולה.

לרבי יהודה - מאיש יהודי.

3. קטן - לדעת רבי יהודה.

לרבי יוסי - מאחר הדברים האלה.

הפסולים לקרות את המגילה

1. חרש.

2. שוטה.

3. קטן - לדעת תנא קמא. _____ .

הכשרים לקרות את המגילה

1. אנשים.

2. נשים.

יקירי, אהובי, ידידי ורעי! השלם את החסר בכל אחד מי"ג הדברים

במה שוים ובמה

הערות	שונים / אלא	שוין	אין בין	
וכן כל דיני פורים הם רק באדר ב'.	באדר ב' קורין את המגילה ונותנין מתנות לאביונים, ולא באדר א' ולא באדר ב'.	בשניהם אסור בי"ד וט"ו בהספד ובתעניות	אדר א' לאדר ב'	1
---	לגבי מלאכת אוכל נפש שהותרה ביו"ט ואסורה בשבת	בשניהם אסור לעשות מלאכה	שבת ליו"ט	2
ואף שאין שווין, שביו"כ מצוה שלא לאכול, ובשבת מצווה לאכול, אך כאן מדברים רק על ענין איסור מלאכה.	לענין העונש: שבת - בידי אדם יום כיפור - בכרת	בשניהם אסור לעשות כל מלאכה	שבת ליום הכיפורים	3
מודר הנאה מחברו - ע"י חברו אסור בכל הנאה, ומודר מאכל אסור רק בהנאת מאכל.	לדריסת הרגל ולכלים שאין עושים בהן אוכל נפש, שמודר הנאה אסור בהן, ומודר מאכל מותר	שאסורין בהנאת מאכל מחברם, וכלים שעושין בהן אוכל נפש	מודר הנאה למודר מאכל	4
נדר - הרי עלי, נדבה - הרי זו.	אם נאבד או מת: נדרים חייב באחריות, נדבות אינו חייב באחריות	שאם לא הביאום אחר ג' רגלים עוברים בבל תאחר	נדרים לנדבות	5
הרואה ראייה אחת אינו אלא ראשון לטומאה וטמא רק עד הערב.	לגבי קרבן, שהרואה ג' ראיות מביא ביום השמיני ב' תורים או ב' בני יונה, והרואה ב' ראיות אינו מביא	שניהם אב הטומאה, ומטמאין משכב ומושב ומרכב, וצריכין ז' נקיים	זב הרואה ב' ראיות לזב הרואה ג' ראיות	6
מוחלט - ודאי נגע, מוסגר - אינו וודאי נגע, פריעה - גידול שיער, פרימה - קריעת בגדים.	מוחלט צריך פריעה ופרימה וכו', ומוסגר אינו צריך	שניהם טמאין ומושבם מחוץ למחנה	מצורע מוסגר למצורע מוחלט	7
ובאמת, טהור מתוך	טהור מתוך החלט צריך	שניהם צריכין טבילה	טהור מתוך	8

	הסגר לטהור מתוך החלט	וכיבוס בגדים	גם תגלחת וציפורים, וטהור מתוך הסגר אין צריך	החלט מביא גם קרבנות ביום השמיני, אך כאן מונים רק את ההבדלים ביום טהרתו.
9	ספרים לתפילין ומזוזות	מטמאין ידיים ונתפרין בגידים	תפילין ומזוזות נכתבים רק אשורית, וספרים בכל לשון, ולרשב"ג רק אשורית ויוונית	אשורית - לשון הקודש.
10	כהן משוח למרובה בגדים	לגבי כל דיני כהן גדול, כגון: להינשא לאלמנה, ולהיטמא לקרובין, ולהביא מנחת חביתין	לגבי פר הבא על כל המצוות (פר כהן המשוח), שהמשוח מביא, ומרובה בגדים אינו מביא	פר הבא על כל המצות, אם הכהן עבר על לא תעשה שבמזיד ענשו כרת, ומרובה בגדים מביא כמו יחיד כשבה או שעירה.
11	כהן משמש לכהן שעבר	שניהם עובדים בשמונה בגדים, ואסורין להנשא לאלמנה, ולהטמא לקרובים	שרק כהן משמש מביא את מנחת חבית כה"ג, והוא מקריב את פר יוה"כ, ולא הכהן שעבר	אם אירע פסול לכהן ואחר עבד תחתיו ואח"כ הוא חוזר, הראשון נקרא כהן משמש וזה שעבד תחתיו נקרא כהן שעבר, ושניהם כהנים גדולים.
12	במה גדולה לבמה קטנה	בשניהם מקריבים קרבנות נדר ונדבה	לגבי קרבנות חובה (כגון פסחים), שבבמה קטנה אין מקריבים, ובבמה גדולה מקריבים	בשעת היתר במות היה נקרא המזבח שבמשכן במה גדולה, ושאר המזבחות במה קטנה.
13	(משכן) שילה לירושלים	בשניהם מקריבים הכל, ואוכלים קדשי קדשים לפנים מן הקלעים	בירושלים אוכלים קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומה, ובשילה בכל מקום שרואים את שילה	קדושת שילה יש אחריה היתר שהותרה אחריה במות, וקדושת ירושלים אין אחריה היתר.

בהצלחה